

רע"פ 2956/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2956/23

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופטים ש' יניב (סג"נ), א' נחליאלי חיאט ו-י' טופף) בעפ"ג 44004-01-23 מיום 21.03.2023

בשם המבקש:

בעצמו

החלטה

- לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופטים ש' יניב (סג"נ), א' נחליאלי חיאט ו-י' טופף) בעפ"ג 44004-01-23 מיום 21.03.2023. בגדרו, התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כבוד השופט ש' בקר) בתפ"ע 21520-12-21 מיום 04.12.2022.
- המבקש, שאינו מיוצג, עתיד להתחיל את מאסרו מחר, 18.04.2023, שעה 10:00. ברם, בקשתו הוגשה אך היום, 17.04.2023, והונחה על שולחני זה עתה - צהרי יום 17.04.2023. מפאת סד הזמנים האמור, החלטתי תינתן בתמצית, ומבלי לפרט את מלוא עובדות המקרה, אשר פורטו בהרחבה בפסקי הדין של הערכאות דלמטה.
- נגד המבקש הוגש כתב אישום המפרט שורה של אירועי אלימות חמורים, שהתפרסו על-פני כחמש שנים, ושעיקרם תקיפת שלושת ילדיו והשמעת איומים אלימים וקשים כלפי שתי בנותיו ורעייתו. יוער, כי המבקש היה נתון במעצר עד תום ההליכים. תחילה כפר המבקש באישומים המיוחסים לו ועל כן פרשת התביעה נשמעה במלואה,

עמוד 1

במהלכה העידו רעייתו וילדיו. ואולם, סמוך לאחר תחילת פרשת ההגנה, בתום חקירתו הראשית, הודה המבקש בכתב אישום מתוקן ודינו נגזר.

בגזר דין מפורט נקבע כי על המבקש לרצות 12 חודשי מאסר ועוד 7 ימים לריצוי בפועל, כמניין ימי מעצרו; לצד ענישה נלווית. כך, שהלכה למעשה, המבקש סיים לרצות את מאסרו במעמד הקראת גזר הדין.

4. המדינה מיאנה להשלים עם העונש שהושת על המבקש, וערערה לבית משפט קמא. לטענתה, העונש שהוטל היה מופלג בקולתו וחרג באורח קיצוני מהענישה הראויה, באופן שמחייב את התערבות ערכאת הערעור. מנגד טען המבקש, שבאותה העת היה מיוצג, כי גזר דינו של בית משפט השלום בדין ובעובדות יסודי; וכי בית משפט השלום איזן, כהלכה, את שיקולי הענישה במקרה דנן. לחלופין נטען, כי אין הצדקה להתערבות בעונש, בפרט מקום בו קבלת הערעור תוביל להחזרת המבקש אל מאחורי סורג ובריח. חרף טענות המבקש, מצא בית משפט קמא, כי בנסיבות העניין, יש לקבל את הערעור. ובסופו של דבר קבע כך:

"עונש המאסר בפועל מועמד על 20 חודשים. מתקופת המאסר בפועל תנוכה כל תקופה שבה היה נתון במעצר בגין פרשה זו. מפקד הכלא מתבקש לשקול, ככל שהדבר ניתן את שילובו של המשיב בטיפול מתאים, כמתבקש מנסיבות הרשעתו. יתר רכיבי הענישה נותרים בעינם, כקביעת בית משפט השלום" (שם, בפסקה 13).

5. מכאן הבקשה שלפניי. שאוחזת כעמוד אחד בלבד, אך בגדרה נטען והתבקש מכל הבא ליד. כך, לדוגמה, התבקש מינוי סגור ונטען כי עד כה המבקש יוצג בידי ארבעה עורכי דין שונים, שהוחלפו ללא ידיעתו או הסכמתו; כן נטען נגד הליך החקירה וההליך בבית המשפט המחוזי; בנוסף, התבקש עיכוב ביצוע העונש ונטען כי בידי המבקש ראיות חדשות, בפרט ביחס לרעייתו. בתוך כך טען המבקש, כי התגלה לו שזוגתו לשעבר "מתחזה בזהות בדויה וגנובה", וכי היא מנהלת "קשר מיני" עם קצין המשטרה שטיפל בתיק החקירה; המבקש אף הוסיף טענות בדבר מצבו הרפואי.

6. לאחר שעיינתי בבקשה על צרופותיה, ובתיקי בתי המשפט דלמטה באמצעות מערכת "נט המשפט", נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

7. הלכה היא עמנו כי בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה אך למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (09.05.2022)). הבקשה שלפניי לא באה בקהלם של המקרים האמורים.

8. למעלה מן הנדרש יוער, כי מועד התייצבותו של המבקש נקבע מיד לאחר מתן פסק הדין מושא הבקשה, קרי ביום 21.03.2023. ואילו המבקש הגיש בקשה זו בסמוך למועד התייצבותו - תוך עתירה למתן סעד זמני דחוף. כפי שציינתי בעבר, הגשת בקשה לסעד זמני בשיהוי, כשלעצמה, שומטת את הקרקע תחת כובד הטיעון בדבר דחיפות הסעד המבוקש - וגם מן הטעם הזה, איני סבור כי יש מקום להיעתר לבקשה (רע"פ 1781/23 אלנסאסרה נ' היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה, פסקה 12 (02.03.2023)).

9. הבקשה נדחת בזאת. המבקש יתייצב לריצוי מאסרו בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ו בניסן התשפ"ג (17.4.2023).

